

8

TUDI OTROCI SO V NEBESIH

Sveti Benedikt Jožef Labre je predstavnik revežev in romarjev v nebesih. Navzven je deloval zapuščeno in zanemarjeno. Kdor ga ni poznal, se ni dobro počutil v njegovi prisotnosti. Vendar pa je bil v resnici romar. Hodil je kot berač iz kraja v kraj, obiskoval cerkve in v njih goreče molil. Če mu je kdo ponudil hrano, je vzel le toliko, kolikor je potreboval. Vse svoje premoženje je nosil na rami.

»Je v nebesih veliko otrok?« je zanimalo Tamaro.

»Še nisi slišala za nedolžne otroke, ki jih je dal pobiti Herod?« se je začudil Peter.

»Seveda sem slišala zanje. Mene zanimajo tudi drugi, ne le nedolžni otroci.«

»Veliko otrok je med svetniki,« je Serafinček povzel besedo.

»Tudi bratje in sestre?« je vprašala Manca.

»Da, tudi bratje in sestre. Dva izmed teh sta Frančišek in Jacinta Marto. Mogoče ste že slišali zanju.«

»Imeni se mi zdita poznani,« je razmišljal Peter.

»Bila sta pastirja, če se ne motim,« je dodala Manca.

»Tako je,« je pokimal Serafinček, »Frančišek in Jacinta Marto sta bila brat in sestra. Doma sta bila blizu Fatime – to je mesto na Portugalskem. Frančišek, Jacinta in njuna sestrična Lucija so kot otroci pasli ovce blizu Fatime. Nekega dne se jim je prikazala Božja mati Marija.«

»Zdaj se spomnim,« je Manca vskočila Serafinčku v besedo.

»Da, zgodba je zelo znana. Lucija je pozneje postala redovnica in dočakala visoko starost. Frančišek in Jacinta pa sta kmalu

za tem, ko so videli nebeško Gospo, umrla za špansko gripo, ki je takrat razsajala v Evropi.«

»Kakšna pa sta bila? Mislim, s čim sta si prislužila nebesa?« je zanimalo Tamaro.

»Bila sta pridna in delavna otroka. Po tistem, ko so videli nebeško Gospo, sta začela veliko moliti za grešnike in njihovo spreobrnjenje. Molitev jima je bila enako pomembna kot dihanje.«

»Zanimivo. Je še kakšen otrok med svetniki, za katerega še nismo slišali?« je zanimalo Petra.

»Ne vem, če ste že slišali za mladega svetnika, ki mu je ime Dominik Savio,« je začel Serafinček.

»Zanj pa še nisem slišala,« je odkimala Manca.

»Jaz pa že,« se je spomnil Peter. »Bil je še zelo mlad, ko je umrl. Mislim, da je bil star največ sedemnajst let.«

»Tako je,« je prikimal Serafinček, »Dominik je bil še zelo mlad, ko je nenadoma zbolel in umrl. V tem kratkem obdobju mu je pa uspelo, da je postal zvest Jezusov prijatelj. Vsak dan znova si je prizadeval živeti tako, da Jezusa ne bi užalil z nobenim grehom ali slabim dejanjem. K temu je spodbujal tudi ljudi okoli sebe. Hotel je živeti tako, da bi postal svetnik.«

»To je pa podobno, kot nam je župnik govoril pri verouku,« je vskočila Tamara.

»Mogoče je pa idejo dobil pri Dominiku Saviu,« je podvomil Peter.

»Saj je vseeno, kje je dobil idejo. Pomembno je, da vas je spodbudil k temu,« je dejal Serafinček. »Najboljša prijatelja Dominika Savia sta bila Jezus in Marija. Vedel je, da sta to prijatelja, ki ga v stiski ne bosta nikoli zapustila in nikoli razočarala. Ko je umiral, je bil pomirjen. Vedel je, da gre med prijatelje, ki čakajo v nebesih, da se jim pridruži.«

»Se bojim, da moja vera ni tako močna,« je odkimal Peter,
»moral jo bom še poglobiti.«

Naloga: *Pripravi prijetno presenečenje za svoje starše.*